

OKRESNÁ PROKURATÚRA TRNAVA
Vajanského 22, 918 67 Trnava 1

Číslo: 2 Pv 296/18/2207-4
EEČ: 2-21-507-2018

Trnava 12.06.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX, slovenským menom XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: neoprávnené podnikanie podľa § 118 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky v znení zákona číslo 557/1991 Zbierky

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX, slovenským menom XXXXX
dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: neoprávnené podnikanie podľa § 118 odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky v znení zákona číslo 557/1991 Zbierky
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

po vydaní Rozhodnutia o registrácii č. 1205/1991 dňa 20.05.1991 Živnostenským oddelením Obvodného úradu XXXXX poskytol fotokópie tohto rozhodnutia spolu s dohodami o pracovnej činnosti, ktoré si nechal overiť na matrike Obvodného úradu XXXXX, v priebehu rokov 1991 a 1992 asi 30 občanom vietnamskej národnosti, čím im umožnil podnikáť, hoci tieto osoby nemali na podnikanie legálne oprávnenie,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ XXXXX zo dňa 06.05.1993, ČVS: OUV-774/93-Čč, bolo podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Trestného

poriadku č. 141/1961 Zb. bolo vznesené obvinenie občanovi vietnamskej národnosti menom XXXXX, slovenským menom XXXXX, za pomoc k trestnému činu neoprávneného podnikania podľa § 10 ods. 1 písm. c), § 118 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 557/1991 Zb. (ďalej len „Trestného zákona č. 140/1961 Zb.“) na tom skutkovom základe, že po vydaní Rozhodnutia o registrácii č. 1205/1991 dňa 20.05.1991 Živnostenským oddelením Obvodného úradu XXXXX poskytol fotokópie tohto rozhodnutia spolu s dohodami o pracovnej činnosti, ktoré si nechal overiť na matrike Obvodného úradu XXXXX, v priebehu rokov 1991 a 1992 asi 30 občanom vietnamskej národnosti, čím im umožnil podnikáť, hoci tieto osoby nemali na podnikanie legálne oprávnenie.

Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 30.11.1993 bolo trestné stíhanie obvineného XXXXX prerušené podľa § 173 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku č. 141/1961 Zb., pričom dňa 16.07.1998 bol Okresným súdom XXXXX pod č.k. Tpr 110/98 vydaný príkaz na zatknutie obvineného XXXXX.

Uznesením zo dňa 17.05.2018 vyšetrovateľ podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku rozhodol o pokračovaní v trestnom stíhaní obvineného XXXXX a dňa 12.06.2018 mi predložil vyšetrovací spis s návrhom na zastavenie trestného stíhania obvineného.

Po preskúmaní na vec sa vzťahujúceho vyšetrovacieho spisu som dospela k záveru, že v predmetnej veci je dôvodné trestné stíhanie obvineného XXXXX, slovenským menom XXXXX zastaviť podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku.

V rámci vykonaného vyšetrovania bol vypočutý obvinený XXXXX a svedkovia XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX, pričom do vyšetrovacieho spisu boli zabezpečené na vec sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Obvinený XXXXX vinu poprel. Na svoju obranu uviedol, že v júni 1991 prišli za ním Vietnamci, ktorých poznal, ale aj neznámi Vietnamci, ktorí vedeli, že má povolenie na obchodnú činnosť a títo chceli pre neho pracovať, predávať jeho tovar. Súhlasil a v priebehu mesiacov jún – august 1991 uzavrel asi s dvadsiatimi Vietnamcami dohody o pracovnej činnosti. Týmto Vietnamcom dal aj fotokópie rozhodnutia živnostenského oddelenia o svojej registrácii, ktorých si vyhotovil asi 20 kópií a dal si ich overiť na matrike. S Vietnamcami sa dohodli, že budú predávať len tovar, ktorý im on dodá ako svojim zamestnancom. Vietnamci mu potom mali predaný tovar vyúčtovať, avšak nikto viac neprišiel a dozvedel sa, že Vietnamci na jeho povolenie predávali svoj tovar. Za povolenie a pracovné dohody neobdržal od Vietnamcov žiadne peniaze. Po auguste 1991 už s nikým pracovné dohody neuzavrel, ani nikomu neposkytol kópiu rozhodnutia o registrácii. Nejaké fotokópie rozhodnutia o registrácii a dohody o pracovnej činnosti mu však niekto v auguste

1991 z bytu odcudzil.

XXXXX XXXXX vypovedal, že v roku 1991 sa od známych dopyčul, že XXXXX, inak menom XXXXX, predáva povolenia na súkromný predaj na burzách. XXXXX poznal od roku 1990 a pretože mal záujem popri zamestnaní si cez víkendy privyrobit', šiel za XXXXX a povolenie si od neho kúpil za 680,-Kčs. XXXXX mu povedal, že na toto povolenie môže predávať tovar na burzách a dal mu podpísať vyplnené tlačivo, ktorého obsahu nerozumel, nakoľko nevie dobre po slovensky. Na základe uvedeného povolenia potom predával na burzách tovar, ktorý si sám zohnal a zo zisku odvádza čiastku XXXXX - údajne na dane. Asi po troch mesiacoch ho pri predaji kontrolovala polícia, zaplatil pokutu a policajti mu vzali aj povolenie, ktoré mal od XXXXX Vie, že XXXXX takto predal povolenie najmenej 10 Vietnamcom na Slovensku i v Čechách, konkrétne vie, že XXXXX predal povolenie osobám XXXXX a XXXXX, a jeho priateľovi XXXXX XXXXX predal XXXXX povolenie za 2.900,-Kčs. Neskôr XXXXX predával povolenia za 2.000,-Kčs i lacnejšie, lebo medzi známymi sa už hovorilo o tom, že povolenia nie sú dobré, pretože aj keď predávali na tieto povolenia, dostávali pokuty.

XXXXX XXXXX potvrdil, že na jeseň v roku 1991 zakúpil od obvineného XXXXX registráciu za účelom predaja tovaru a zaplatil za ňu obvinenému 5.000,-Kčs. Registráciu mu potom v Piešťanoch odňala polícia. Dodal, že obvinený týchto registrácií na podnikanie rozdal veľmi veľa, pretože si ich rozmnožil.

XXXXX uviedol, že prostredníctvom jednej ženy vietnamského pôvodu kúpil od obvineného rozhodnutie o registrácii a pracovnú zmluvu, podľa ktorej mal byť pomocníkom obvineného, nakoľko v tom čase nemal vlastné povolenie a chcel si privyrábať predajom tovaru.

Družka XXXXXa - svedkyňa XXXXX vypovedala, že XXXXX nepozná, mala však živnostenský list na jeho meno, ktorý kúpila za 5.000,-Kč od jedného Vietnamca a na základe tohto oprávnenia potom predávala tovar a zarábala si.

XXXXX XXXXX uviedla, že jej priateľka XXXXX jej priniesla z Trnavy od obvineného kópiu živnostenského listu, pričom jej povedala, že na tento doklad môže predávať rôzny tovar. Za živnostenský list nič neplatila, no musela predávať tovar od obvineného. Zmienovaný doklad jej v októbri 1991 zobrala policajná hliadka na burze v Bratislave. Vlastné povolenie na predaj nikdy nemala.

XXXXX XXXXX nadobudla rozhodnutie o registrácii od podnikateľa XXXXX za rovnakých okolností ako svedkyňa XXXXX XXXXX.

XXXXX XXXXX uviedla, že v roku 1991 sa zoznámila v Českých Budejoviciach s Vietnamcom pracujúcim pre obvineného XXXXX, s ktorým uzatvorila dohodu o vykonávaní predaja pre obvineného za percentá zo zisku a dostala aj

kópiu živnostenského listu obvineného. Na Vianoce 1991 zmienený sprostredkovateľ prišiel a žiadal vrátiť dohodu aj živnostenský list - registráciu obvineného, tieto dokumenty jej však už boli predtým odňaté orgánmi vykonávajúcimi kontrolu predaja.

XXXXX XXXXX potvrdil, že pracovnú zmluvu a registráciu podnikateľa si zadovážil od obvineného XXXXX prostredníctvom jedného jeho kamaráta a dostal aj doklady od tovaru, ktorý mal predávať.

XXXXX XXXXX, Vu XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX vypovedali v tom zmysle, že osobu obvineného nepoznajú a nevedia, akým spôsobom tento získal ich meno a osobné údaje, uvedené na políciou zaistených Dohodách o pracovnej činnosti.

Do spisu boli zadovážené Dohody o pracovnej činnosti na výkon práce predavača, ktoré uzatvoril podnikateľ XXXXX – t.j. obvinený XXXXX v období rokov 1991 a 1992 s osobami vietnamskej národnosti menom XXXXX, XXXXX XXXXX Tam, XXXXX XXXXX, Vu XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX XXXXX a Du XXXXX XXXXX, ako aj početné zápisnice z vykonaných kontrol oprávnenosti predaja na trhoch a burzách. Z uvedených písomností vyplýva, že osoby vietnamskej národnosti počas kontrol vykonávaných na území Slovenskej republiky i Českej republiky preukazovali oprávnenie na predaj tovaru kópiami rozhodnutí o registrácii podnikateľa XXXXX a Dohodami o pracovnej činnosti uzatvorenými s obvineným, ktoré im kontrolné orgány následne odňali. Zmienenými dokladmi sa preukazovali nielen Vietnamci, ktorí boli vypočutí počas vyšetrovania, ale aj ďalšie osoby vietnamskej národnosti, ktoré sa však nepodarilo vypočuť, nakoľko sa v mieste pobytu nezdržovali, prípadne už odcestovali späť do Vietnamu.

Podľa rozhodnutia živnostenského oddelenia Obvodného úradu XXXXX zo dňa 20.05.1991 bol XXXXX zaregistrovaný ako podnikateľ v odbore obchodná činnosť – nákup a predaj, s miestom podnikania na území ČSFR. Rozhodnutie živnostenského oddelenia Obvodného úradu XXXXX o zrušení jeho registrácie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.01.1992.

V spise sa nachádzajú aj protokoly o kontrolách vykonaných Českou obchodnou inšpekciou a príslušnými finančnými úradmi Českej republiky, rozhodnutie oddelenia cudzineckej polície a pasovej služby Prezídia PZ SR zo dňa 13.07.1993 o zamietnutí žiadosti obvineného na predĺženie platnosti povolenia na trvalý pobyt cudzinca, kópia Evidenčnej karty cudzinca s trvalým pobytom v ČSFR, záznamy útvarov Policajného zboru o výsledku vykonaných previerok k osobe obvineného i previerok k osobám vietnamskej národnosti, ktoré mali s obvineným uzatvorené Dohody o pracovnej činnosti, žiadosť o vyhlásenie páXXXXXia po obvinenom, protokol Odboru Cudzineckej polície a pasovej služby Prezídia PZ SR expozitúra - Západ Bratislava zo dňa 11.01.1994 o vyhostení cudzinca – obvineného

XXXXX z územia SR na dobu troch rokov, príkaz na zatknutie obvineného XXXXX, vydaný dňa 16.07.1998 sudkyňou Okresného súdu XXXXX pod č.k. Tpr 110/98 a ďalšie listinné dôkazy.

Podľa aktualizovaného odpisu z registra trestov bol obvinený XXXXX jedenkrát podmienene odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava 4 zo dňa 17.6.1988, sp. zn. 1T 50/88, za trestný čin neprekazenia trestného činu podľa § 167 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a za trestný čin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 217 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb., ktoré odsúdenie mu bolo zahladené v dôsledku amnestie z 27.10.1988.

V zmysle ustanovenia § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. je trestným činom pre spoločnosť nebezpečný čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone. Čin, ktorého stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť je nepatrný, nie je trestným činom, aj keď ináč vykazuje znaky trestného činu.

Podľa § 3 ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť je určovaný najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, osobou páchatela, mierou jeho zavinenia a jeho pohnútkou.

V zmysle § 10 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. je účastníkom na dokonanom trestnom čine alebo jeho pokuse je, kto úmyselne

- a) zosnoval alebo riadil spáchanie trestného činu (organizátor),
- b) naviedol iného na spáchanie trestného činu (návodca),
- c) poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom prispieť po trestnom čine (pomocník).

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. sa na trestnú zodpovednosť a trestnosť účastníka použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti a trestnosti páchatel'a, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 16 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. sa trestnosť činu posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Podľa § 23 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. je účelom trestu chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti.

Trestného činu neoprávneného podnikania podľa § 118 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. sa dopustí, kto neoprávnene vo väčšom rozsahu poskytuje služby alebo vykonáva výrobné alebo iné zárobkové podnikanie, pričom tento čin zákon trestal odňatím slobody až na jeden rok alebo peňažným trestom.

Doposiaľ zadováženými dôkazmi bolo dostatočne preukázané, že obvinený XXXXX poskytol v priebehu rokov 1991 a 1992, prevažne za odplatu, kópie rozhodnutia Obvodného úradu XXXXX o svojej registrácii na podnikanie v odbore obchodná činnosť spolu s fiktívnymi dohodami o pracovnej činnosti asi tridsiatim občanom vietnamskej národnosti, o ktorých mal vedomosť, že nemajú oprávnenie na podnikanie, čím im umožnil bez povolenia vykonávať podnikateľskú činnosť. Takéto konanie obvineného po formálnej stránke napĺňa všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného podnikania formou pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c), § 118 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb..

V uvedenej veci je však potrebné prihliadnuť aj na stránku materiálnu, ktorá spočíva v posúdení stupňa nebezpečnosti konania páchatel'a pre spoločnosť. Podľa § 3 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. totiž čin, ktorého stupeň nebezpečnosti pre spoločnosť je nepatrný, nie je trestným činom, aj keď ináč vykazuje znaky trestného činu. Stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť je pritom určovaný najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, osobou páchatel'a, mierou jeho zavinenia a jeho pohnútkou. Zo zabezpečeného vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obvinený XXXXX je trestne stíhaný za pomoc k trestnému činu, ktorého spáchanie Trestný zákon č. 140/1961 Zb. postihoval trestom odňatia slobody až na jeden rok alebo peňažným trestom. Od spáchania skutku už uplynula doba takmer 26 rokov, počas ktorej obvinený nebol trestne stíhaný ani odsúdený, čo odôvodňuje predpoklad, že stíhaný skutok bol ojedinelým excesom v správaní sa obvineného, pričom obvinený sa ho dopustil v snahe umožniť príslušníkom vlastnej národnosti, ktorí pricestovali na naše územie za prácou, privyrobiť si finančné prostriedky

i nelegálnym predajom tovaru na burzách a trhoviskách. Je potrebné poukázať na to, že potrestaním obvineného za spáchaný skutok by z dôvodu odstupu času od jeho spáchania nebolo možné dosiahnuť účel trestu v zmysle § 23 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných členov spoločnosti, v zabránení obvinenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vo výchove obvineného k vedeniu riadneho života, keďže obvinený sa už v súčasnosti trestnej činnosti nedopúšťa.

Z vyššie opísaných skutočností preto možno vyvodiť dostatočne určitý záver o tom, že hoci obvinený XXXXX po formálnej stránke naplnil svojím konaním všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného podnikania formou pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c), § 118 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., stupeň spoločenskej nebezpečnosti tohto činu pre spoločnosť je nepatrný. Vzhľadom na dĺžku času, ktorá uplynula od spáchania skutku, konanie obvineného nemožno prejednať ani ako priestupok v správnom konaní.

S poukazom na uvedené okolnosti som rozhodla tak, ako je konštatované vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Andrea Foltánková
prokurátorka